

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

IV. Consanguinitas, Affinitas, Cognatio spiritualis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

NVM: IV.

*De impedimentis Consanguinitatis, Affi-
nitatis, & Cognationis Spiritualis; qua tria
Impedimenta saepe, & facile oc-
currunt.*

Consanguinitas est vinculum per-
sonarum, ab eodem propinquo
stipite descendendum, vel ascenden-
tium, carnali propagatione contra-
ctum. Distinguitur per lineas, & gra-
dus: Lineæ sunt personæ tam ascen-
dentes, quàm descendentes, vel rectè,
vel transuersè: Gradus dicitur Men-
sura personarum, quâ cognoscitur,
quàm sint propinqui, vel distantes in
lineâ. Linea alia est recta ascenden-
tium, aut descendendum ab vno, ita
vt vna persona mediatè, vel immedia-
tè sit gignens, alia genita: Ascenden-
tium est respectu Filii, Pater, Auus,
Proauus, Abauus: Descendentium
verò à Patre, Filius, Nepos, Pronepos,
Abnepos, Alia linea dicitur Colla-
teralis,

teralis, cum personæ ab vno quidem stipite communi immediatè, vel mediatè procedunt, non verò ex se invicem; vt fratres, horum filii. Stipes est persona illa, vnde illi, de quorum consanguinitate tractatur, originem ducunt. Porro ad discernendum gradus, tres regulæ assignantur.

Prima est: In lineâ rectâ tot sunt gradus, quot sunt personæ, dempto stipite communi; sic pater & Filius, sunt in primo gradu, quia dempto patre remanet vnus, filius scilicet: Pater verò, & nepos in secundo; quia sunt hîc personæ tres, Pater, filius, & Nepos: deme patrem, remanent duo.

Secunda regula est: Personæ verò in transuersâ lineâ æquali existentes, tantum distant inter se, quantum distant à communi stipite proximo: ita duo fratres distant in primo gradu inter se; quia singuli vno tantùm distant à Parente. Filii autem duorum fratrum in secundo; quia ita distant

distant à communi stipite proximo, qui est Auus. Tertia regula: Si autem personæ distent in lineâ transuersâ, inæqualiter à communi stipite; habenda est ratio gradûs magis remoti: sic Patruus & filius ex fratre, distant inæqualiter ab Auo, in quo vniuntur; ideo licet Patruus distet à communi stipite in primo gradu, tanquam filius; quia tamen filius ex fratre, ab eodem stipite distat in secundo gradu, quippe illius nepos, censentur distare inter se in secundo gradu. Aliter quidem numerat Ius Ciuile; sed cum causa Matrimonialis propriè pertineat ad Tribunal Ecclesiasticum, gradus numerandi sunt iuxta eius dispositionem. Porrò iure Ecclesiastico Consanguinitas intra quartum gradum, inclusiuè tam lineæ rectæ, quàm transuersalis, reddit Matrimonium inter consanguineos inualidum. Nota, cum petitur dispensatio, iuxta stylum

Roma-

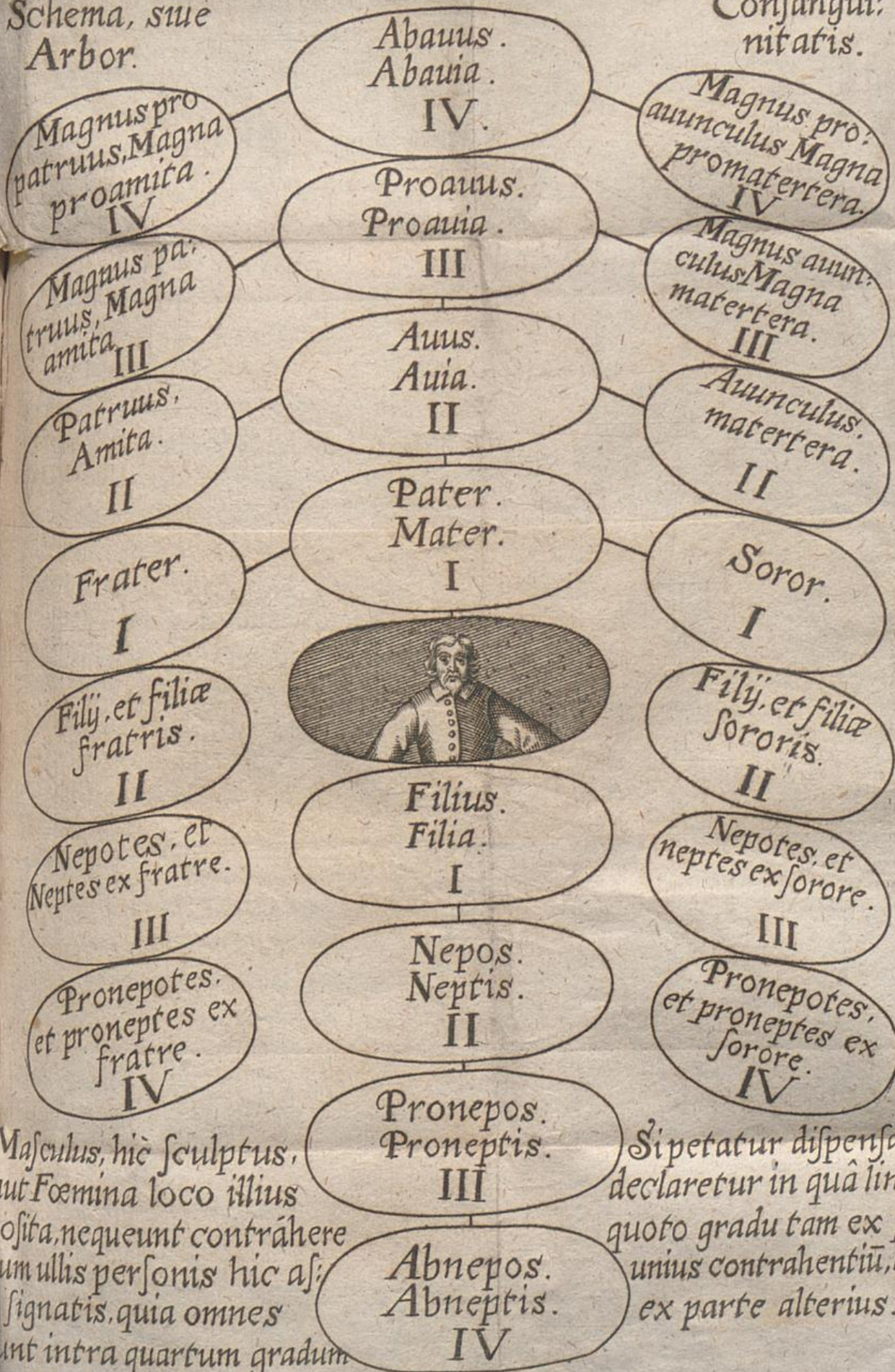
Romanum explicari debent lineæ, & gradus, & quidem cum in lineâ transversâ inæquales sunt gradus, etsi remotioris ratio potior habeatur; tamen etiam declarari debet iste, qui est propinquior stipiti communi; quia istud facit ad faciliorem vel difficiliorem dispensationem.

SCHEMA

Schema, siue
Arbor.

Consanguini-
tatis.

Masculus, hic sculptus,
aut Foemina loco illius
posita, nequeunt contrahere
cum ullis personis hic as-
signatis, quia omnes
sunt intra quartum gradum
Consanguinitatis.

Si petatur dispensatio,
declaretur in qua linea, et
quoto gradu tam ex parte
unius contrahentiũ, quam
ex parte alterius.

Conjunctio
militaris

Schola sine
Arbor

Magnus
Magna
IV

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
III

Magna
Magna
III

Magna
Magna
III

Magna
Magna
II

Magna
Magna
II

Magna
Magna
II

Magna
Magna
I

Magna
Magna
I

Magna
Magna
I

Magna
Magna
II

Magna
Magna
II

Magna
Magna
II

Magna
Magna
III

Magna
Magna
III

Magna
Magna
III

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
III

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
IV

Magna
Magna
IV

pro
citat
telat
tur
to
qui
finit
gra
roer
ear
fact
car
Aff
qui
mar
gen
Mar
qua
fuer
mor
vqv
fue
Con

Iam verò Affinitas est propinquitas
proueniens ex carnali copulâ siue li-
cità, siue illicitâ, omni carens paren-
telâ. Eius lineæ, & gradus numeran-
tur, sicut consanguinitatis: nam quo-
to gradu quis consanguineus est viri,
qui cognouit aliquam; eodem fit Af-
finis foeminæ ab eo cognitæ: & quoto
gradu quis est consanguineus huic
foeminæ; fit in eodem affinis viro, qui
eam cognouit. Ex quo enim duo illi
facti sunt per copulam carnalem, vna
caro; consanguinei vnius reputantur
Affines alterius. Ad hoc autem re-
quiritur, vt copula fuerit consum-
mata, ex quâ scilicet sequi potuerit
generatio. Porro Affinitas reddit
Matrimonium inualidum vsque ad
quartum gradum inclusiuè, si copula
fuerit licita, siue ex legitimo Matri-
monio. Si verò illicita fuerit, tantùm
vsque ad secundum inclusiuè: Schema
siue Arbor Affinitatis eadem erit, quæ
Consanguinitatis, si loco Pater & Ma-
ter

ter

ter in trunco arboris substituatur vir & mulier, quæ inter se habuerunt copulam; siquidem omnes Consanguinei viri, sunt Affines mulieris, & e contra Consanguinei mulieris, sunt Affines viri, in pari gradu. Attende, incurri ipso facto excommunicationem ab iis, qui scientes audent contrahere in gradibus consanguinitatis, vel affinitatis prohibitis. Caue autem, ne putes, Consanguineos Mariti fieri affines Consanguineis Fæminæ, vel e contra; nam affinitas non parit affinitatem, in quo aliqui subinde errant. Hinc duo fratres possunt ducere duas sorores genitas ex aliis parentibus, quàm ipsorum propriis: imò Caius habens filium Sempronium, si ducat Caiam, quæ habet filiam Semproniam ex alio; filius Caii poterit ducere filiam Caiæ, si nihil aliud obstet; certè non obstat affinitas, quæ in illis nulla est.

Ulteriùs Cognatio Spiritualis oritur ex Sacramento Baptismi, vel Confirmatione.

firmationis; sed tantum inter Baptizantem & Baptizatum, eiusque Patrem & Matrem; item inter susceptorem & Baptizatum, & Parentem utrumque eiusdem: quod simili proportione de Confirmatione dicendum. Vide Tridentinum sess. 24. c. 2. de Reformat: Quid autem requiratur ad contrahendam hanc cognationem, ex parte præsertim Patrinatorum, lege apud Auctores, qui ista ex professo tractant.

NVM: V.

De vi intentatâ, vel metu, & de cultu dispari.

HÆC duo etiam sunt satis frequentia. Primò violentia, vel metus, si gravis sit, siue cadens in virum, constantem, reddit matrimonium invalidum, modò hæ conditiones subsint: primò sit iniuste incussus: secundò, à causâ intrinsecâ liberâ: tertio, ad extorquendum vi, aut metu, consensum matrimonii: aliter non

M

diri-